



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκών Νερών

6 Αυγούστου, Έορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

«Καὶ ἀνέβη εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν

καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν»

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ, ἀγαπητοί μου, εἶναι γιορτὴ Δεσποτικῆ. Δεσποτικὴ γιορτὴ σημαίνει ὅτι ἑορτάζει ὁ Δεσπότης. Καὶ μόνος Δεσπότης καὶ Κύριος ποὺ συνέχει τὰ πάντα, ποὺ εἶναι χορηγὸς τῆς ζωῆς, ἐξουσιάζει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν φύση καὶ ὑποτάσσει τοὺς δαίμονες, αὐτὸν ποὺ ὑμνοῦν καὶ δοξολογοῦν καὶ προσκυνοῦν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι καὶ οἱ λοιπὲς οὐράνιες δυνάμεις εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ποιὰ ὅμως ἡ σημασία τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ἡ ὁποία Μεταμόρφωσις ἐγένε σαράντα ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν Σταύρωση τοῦ Κυρίου μας. Τὰ κύρια σημεῖα τοῦ νοήματος τῆς ἑορτῆς αὐτῆς εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ὅτι ἀποκαλύπτεται ἡ σχέση τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν νεφέλη ἢ φωνὴ τοῦ Πατρὸς διακηρύσσει «οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε». Δεύτερον, φανερῶνεται ἡ θεϊκὴ δόξα στοὺς δυὸ ἐκπροσώπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸν Μωϋσῆ καὶ τὸν Ἠλία καὶ στοὺς τρεῖς «προκρίτους» ἐκ τῶν μαθητῶν, τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, ὅσο μποροῦσαν ὡς ἄνθρωποι, ὅταν «ἐλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς».

Τρίτον, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ μεταμορφωθεὶς εἶναι Κύριος «νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ προτυπῶνεται ἡ ἔνδοξος Ἀνάστασις Αὐτοῦ καὶ ἐνισχύεται ἡ πίστη τῶν μαθητῶν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς δείχνει ἓνα μέρος ἀπὸ τὴν «ἀθέατη μορφή» Του.

Προμηνύεται ἐν συνεχείᾳ ἡ Δευτέρα καὶ ἔνδοξη παρουσία τοῦ Κυρίου μας ποὺ σύμφωνα μὲ τὴν ἀντίληψη τῶν Ἰσραηλιτῶν οἱ «συλλαλοῦντες» Αὐτῷ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας θὰ συνοδεύσουν τὸν Κύριο κατὰ τὴν δευτέρη παρουσία Του στὴ γῆ. Ὁ Μωϋσῆς ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νόμου, ὁ Ἠλίας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν προφητῶν. Καὶ οἱ δυὸ ἦσαν θεόπτες. Τότε μὲν ἡ θεοπτία τοὺς ἀφοροῦσε τὸ ἄσαρκο λόγο, τώρα δὲ στὸ Θαβώρ τὸν «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου» ἐνανθρωπήσαντα Κύριο Ἰησοῦ, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι Κύριος τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ κυριεῦει νεκρῶν καὶ ζώντων. Αὐτὸ ὅμως ποὺ κατ' ἐξοχὴν γίνεται «ἐμφανῶς φανερό» εἶναι τὸ «ἀρχαῖον κάλλος» «τὸ ἄκτιστον φῶς» τὸ θεῖο φῶς, γι' αὐτὸ καὶ ψάλλουμε: «ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει ἡ βροτεία ἅπασα φύσις προλάμπει θεϊκῶς». «Ἀνέβη εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετεμορφώθη». «Θεὸς ὅλος ὑπάρχων» καὶ μὲ τὸ νὰ προσλάβει ὁ Χριστὸς ὅλη τὴν ἀνθρώπινη φύση μας δοξάστηκε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ τοῦ παρασχέθηκε ἡ δυνατότητα ἀφθαρτοποιήσεώς του.

Ἐκ τῆς ἑορτῆς τῆς Θείας Μεταμορφώσεως πληροφοροῦμεθα ἀπὸ ἀuthεντικὴ πηγὴ ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι ἓνας ἀπλὸς φιλόσοφος, ἓνας μεγάλος ρήτωρ, ἓνας σπουδαῖος κοινωνιολόγος, ἓνας ἐπιφανὴς ἐπαναστάτης. Ὁ Χριστὸς εἶναι Θεός· εἶναι τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Σὲ Αὐτὸν ἠδύοκῆσε ὁ Θεὸς Πατέρας, Αὐτὸν νὰ ἀκοῦμε μᾶς παραγγέλλει καὶ μᾶς ὑποδεικνύει. «Δεῦτε», λοιπόν, «προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Αὐτῷ».

Ἀδελφοί μου, γιὰ νὰ λάμψη καὶ σὲ μᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς τὸ «φῶς τοῦτο αἰῖδιον» ἅς πάρουμε ὁ καθένας τὸ ραβδάκι τῆς εὐλαβείας του καὶ ἅς ἀνεβοῦμε στὸ Θαβώρ. «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως Αὐτοῦ» καὶ ὡς ὁ Πέτρος ἅς ποθήσουμε νὰ

στήσουμε τὴν σκηνὴ μας ἐκεῖ ὅπου τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, δηλαδή ὁ Χριστός. Ὁ Μεταμορφωθεὶς Ἰησοῦς ἐδίδαξε τὸ πῶς ὁ Πατὴρ ὑπέδειξε τὸ «Αὐτοῦ ἀκούετε». Οἱ Ἀπόστολοι μᾶς παρέδωσαν τὴν ἐμπειρία. Οἱ ἅγιοι μᾶς γνώρισαν τὰ ἀποτελέσματα. Ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη νὰ μεταμορφωθῆ. Ποιὸς μπορεῖ νὰ τοῦ χαρίσῃ γαλήνη, εἰρήνη, χαρὰ, φῶς, φωτισμὸ πὺν τόσο τὸ ἔχει ἀνάγκη; Ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τὸ Θαβῶρ καὶ ἀπὸ Ἐκεῖνον πὺν «ἐν δόξῃ μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν ἀγίων Αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων», Αὐτὸν πὺν μεταμορφώνει κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο πὺν πιστεύει σ' Αὐτόν, Αὐτὸν εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει τιμὴ, δόξα καὶ προσκύνησις; Ἀμήν.

